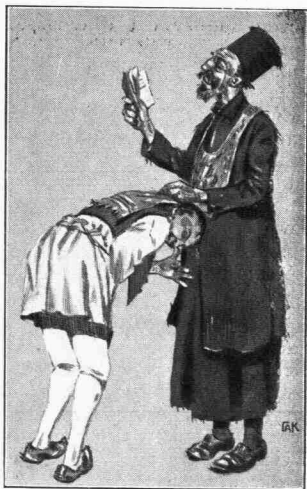

χείριστον ἅμα καὶ κάλλιστον μέρος». Ὁ δὲ Πιττακὸς ἐξέβαλε τὴν γλῶσσαν τοῦ σφαγίου, συμβολίζων ὅτι αὕτη διὰ τοὺς ἡγεμόνας ἀποβαίνει ὄργανον *κακῶν ἅμα καὶ ἀγαθῶν*.

* *

Νέος τις Σπαρτιάτης, αἰχμαλωτισθεὶς εἰς μάχην κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου καὶ ἐξανδραποδισθεὶς, περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἀγοράσαντος αὐτὸν κυρίου. Καὶ καθ' ὅλα μὲν τὰ ἄλλα ἐφέρετο ὑπήκοος, ὅσα ἐφρόνει ὅτι ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐλεύθερος ἄνθρωπος. Ἄλλ' ὅταν διετάχθῃ νὰ κομίσῃ καὶ τὸ νυκτερινὸν δοχεῖον τοῦ κοιτῶνος, ἤρνήθη εἰπὼν : «Οὐ δουλεύσω». Ἐπιμένοντος δὲ τοῦ κυρίου, ὁ φιλότιμος δούλος, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς στέγης, ἐκρημίσθη προτιμήσας τὸν θάνατον ἀντὶ τῆς καταισχύνης.

Ἐξομολόγησις Θεομπαίχτη

[Γελοιογραφία Γεωργ. Ἀγαθ. Κωνσταντινίδου]